

TERVEISIÄ ETIOPIASTA

Istun auton takapenkillä ja katselen ihmetellen maisemia. Aurinko paistaa, ulkona on lämmintä, mutta ei aivan paahtavan kuumaa. Aamuvaihain vielä pimeään aikaan lähdimme pääkaupungin vilinästä ajelemaan kohti länttä. Maaseudulla on rauhallista, se on kuin toinen maailma. Ihmisiä kävelee tien vartta pitkin, naiset kantavat taakkoja selässään. Yhtäkkiä lauma aaseja ylittää tietä ja on hidastettava vauhtia. Auton ikkunasta näkyy pyöreitä ruohokattoisia savimajoja, kokonainen kylä. Sanomattoman kauniita vuoria ja laaksoja. Akasioita ja mangopuita. Miehiä kyntämässä peltoa härillä ja auroilla. Kanoja, vuohia ja lehmiä vapaana liikuskelemassa. Kylän kohdalla lapset vilkuttavat meille ja nauravat. Olen Etiopiassa.

Miten kummassa tänne päädyin?

Uskon että se oli Jumalan johdatusta. Kansanlähetyspäivillä kesällä 2008 istuin kuuntelemaan etiopialaisen Abiyotin todistusta ja laulua. Se kosketti, mutta en silloin osannut aavistaakaan että vuoden sisällä itsekin olisin Etiopiassa. Mutta sillä tavalla Jumala puhutteli, että päätin keskeyttää europolveluni ja lähdin Ryttylään raamattukouluun syksyksi. Siellä Jumalan sanan äärellä elämää miettiessäni piilossa ollut lähetyskipinä syttyi isompaan liekkiin. Niinpä päädyin kevätlukukaudeksi opiston kansainvälisyyslinjalle, jota kautta oli mahdollista lähteä lyhytaikaiseen harjoitteluun lähetykentälle.

Työssä sairaalassa

Tarkemmaksi kohteekseni johdatettiin Myungsung Christian Medical center (MCM), korealaisten perustama sairaala. Sairaala oli aloittanut toimintansa 2004 maan pääkaupungissa Addis Abebassa ja se oli tasokkaimpia yksityissairaaloita, mitä maasta löytyi. Potilaat joutuivat maksamaan hoidostaan aika lailla, joten mikään varsinainen lähetyssairaala MCM ei ollut, mutta kristillinen kylläkin. Pääosa henkilökunnasta oli palkattu paikallisista, mutta mukana oli minun lisäksi muutamia ulkomaalaisia vapaaehtoistyöntekijöitä. Pääosin kirurgeja, joitakin muidenkin alojen erikoislääkäreitä ja muutama sairaanhoitaja ja fysioterapeuttiakin. Työnkuvani oli toimia poliklinikalla yleislääkärinä. Nuorempi väestö osasi hyvin englantia, muiden kanssa käytin hoitajaa tulkkina amharasta englantiin. Vatsaongelmat; mausteisen ruuan aiheuttama dyspepsia ja parasiittien ja alkueläinten aiheuttamat infektiot olivat yleisimpiä lääkäriin hakeutumisen syitä. Hoidin myös aivan tuttuja infektoita, TULE-vaivoja, päänsärkyä, diabetesta ja verenpainetautia. Muutaman viikon ajan olin mukana osastokierroilla. Osastopotilaillakin oli aivan tuttuja sairauksia, mutta oireet olivat yleensä voimakkaampia ja taudit pidemmälle edenneitä sairaalaan päädyttyä. Tähän olivat varmaankin suurimpina syinä pitkät välimatkat, huonot kuljetusmahdollisuudet ja rahan puute. AIDS on valtava ongelma myös Etiopiassa ja se ja sen liitännäissairaudet aiheuttivat paljon sairaalahoidoja.

Suomalaisena korealaisten kanssa Etiopiassa

Viikot asuin sairaalan vierastalossa 20-30 korealaisen ja muutaman muunmaalaisen kanssa. Sairaala oli siis korealaisten kristittyjen perustama ja sairaalan hallinto oli edelleenkin heidän käsissään. Sairaalan lisäksi korealaisia työskenteli kehitysyhteistyöprojekteissa. Korealaiset olivat hyvin yhteisöllisiä, ahkeria, ystävällisiä ja kurinalaisia. Silti ulkopuolisena oli vaikea syvemmin ystävystyä heidän kanssaan. Viikonloput vietin suomalaisten Kansanlähetyksen lähettien kanssa, jotka asuivat Addis

Abeban toisella laidalla. Näiden lähettien kanssa sain myös tehdä muutaman päivän kestävästä maaseututretken Etiopian länsiosiin, Airaan ja Jimmaan. Maaseudulla sai paremmin käsitystä Etiopiasta maana ja etiopialaisista kansana. Airassa pääsin vierailemaan perinteisemmässä lähetyssairaalassa ja Jimmassa katolilaisten sisarten ylläpitämässä Äiti Teresa -kodissa, jossa hoidetaan köyhistä köyhimpiä ja sairaita ihmisiä.

Muita vierailuja

Oman työni lisäksi MCM-sairaalassa pääsin vierailemaan monessa muussa sairaalassa. Fistula-sairaalassa hoidetaan nimensä mukaisesti naisia, joille hankala synnytys on aiheuttanut fisteleitä. Sairaala toimii lahjoitusvaroilla ja hoito on potilaille ilmaista. Potilaita etsitään ja kuljetetaan hoitoon pääkaupunkiin myös hyvin kaukaa maaseudulta. Black Lion on valtion ylläpitämä suursairaala pääkaupungissa. Potilaita oli valtavat määrät, osastoilla potilaita saattoi olla neljäkintoista samassa huoneessa. Tilat olivat ahtaat ja varustetaso alhainen. Hoitohenkilökuntaa oli liian vähän ja omaiset yleensä huolehtivatkin perushoidosta ja hoitajat ainoastaan sairaanhoidollisista toimenpiteistä. MCM-sairaalalla oli vastahankittu iso, kaksi hoituhuonetta käsittävä auto, ”Mobile clinic”. Tällä autolla tehtiin ensimmäinen matka läheiseen kylään pian Etiopiaan saapumiseni jälkeen ja pääsin mukaan. Päivän aikana tutkittiin n. 130 vastaanotolle tulevaa potilasta. Infektiot ja hankalat sieni- ym. ihosairaudet olivat keskeisimpiä vaivoja.

Lopuksi

MCM-sairaalan näky on tarjota laadukkaita terveystalvveluja etiopialaisille ja myös auttaa nostamaan ja kehittämään terveydenhuollon tasoa. Sairaalassa toimi esimerkiksi neurokirurgian erikoistumisohjelma, jota vetivät pääosin norjalaiset neurokirurgit, jotka viettivät sairaalassa vuorollaan kuukauden pätkiä. Sain myös läheltä seurata suomalaisen anestesiologin Tuula Hiekkasen parin kuukauden projektia sairaalassa. Hänen tehtävänään oli aloittaa teho-osastotoimintaa ja kouluttaa henkilökuntaa siihen aivan alusta lähtien. Itse olen kiinnostunut keuhkosairauksista ja tutustuin jonkin verran paikalliseen astman diagnostiikka- ja hoitokäytäntöön ja yritin myös perehtyä sairaalan spirometrin toimintaan ja rohkaista tutkimuksen käyttöön.

Kolmen kuukauden jaksoni Etiopiassa oli varsin monipuolinen ja antoisa, pääosin positiivinen kokemus. Aina ei silti ollut helppoa hoitaa etiopialaisia potilaita korealaisessa systeemissä suomalaisella koulutuksella. Oma vähäinen työkokemus ja kieliongelmat tarjosivat myös haasteita ja köyhyden kohtaaminen oli rankkaa. Lähdin lähetysohjarjoitteluun ja mielestäni sain varsin kattavan kuvan siitä, millaista lähetysohjarjoitteluun ja -lääkärin arki voi olla. Olen valtavan kiitollinen Jumalalle tästä kokemuksesta jonka sain elää. Kiitos myös ystäväjoukolle esirukouksista, Kansanlähetykselle matkan mahdollistamisesta ja käytännön järjestelyistä sekä SKLS:lle taloudellisesta tuesta.

Sini Vaaranmaa, LL,

Seinäjoki

Hedelmäkauppiaita tien varrella

MCM-sairaala

Savimajoja

Sini ja kollegat